

סימן א. בדין ולדות פסולי המוקדשין, יד ע"א – טו ע"ב

מתני'. כל הקדשים שקדם מום קבוע להקדשן ונפדו – חייבין בבכורה, ובמתנות, ויוצאין לחולין ליגזז וליעבד, ולדן וחלבן מותר לאחר פדיונן ...
וכל שקדם הקדשן את מומן, או מום עובר להקדשן ולאחר מכאן נולד להן מום קבוע, (להקדשן) ונפדו – פטורין מן הבכורה ומן המתנות, ואינן יוצאין לחולין ליגזז וליעבד, ולדן וחלבן אסור לאחר פדיונן...
א. גמ'... ולדן וחלבן מותר כו'. היכי דמי? אילימא דאיעבר ואתיליד לאחר פדיונן – פשיטא, חולין נינהו!
ב. אלא דאיעבר לפני פדיונן, ואתיליד לאחר פדיונן,
ג. הא לפני פדיונן אסירי; נפדין תמימים או אין נפדין תמימין? תא שמע: המתפס בעלי מומין קבועין לגבי מזבח וילדו – ימכרו ואין צריכין מום, שאין קדושה חלה עליהן

ד. וולדן וחלבן אסור לאחר פדיונן. היכי דמי? אילימא דאיעבר ואתיליד לאחר פדיונן, אמאי? ולד צבי ואיל נינהו!
ה. אלא דאיעבר לפני פדיונן ואתיליד לאחר פדיונן,
ו. הא לפני פדיונן – מיקדש נמי קדשי, מנא חגי מילי? דתנו רבנן: זכר – לרבות את הולד, ונקבה – לרבות את התמורה, ואין לי אלא ולד תמימין ותמורות תמימים, ולדי בעלי מומין ותמורות בעלי מומין מנין – כשחזא אומר אם זכר – לרבות ולד בעלי מומין, אם נקבה – לרבות תמורת בעלי מומין.
ז. אותן ולדות שלאחר פדיונן, מה תהא עליהן? לפני פדיונן מיפלג פליגי בהו, איכא למאן דאמר: קדשי ליקרב, ואיכא למאן דאמר: קדשי לרעייה;
ח. דלאחר פדיונן מה תהא עליהן? אמר רב חונא: כונסן לכיפה והן מתין, דהיכי ליעביד? ליקרבינהו – מכח קדושה דחוייה קאתו, ליפרקינהו – לא אלימי למיתפס פדיונן. אמרי במערבא משמיה דרבי חנינא: סמוך לפדיונן מתפסין לשם אותו זבח. סמוך לפדיונן? למימרא דבני פדייה נינהו? אלא אימא: סמוך לפדיון אמן מתפסין לשם אותו זבח; טעמא מאי? אמר רבי לוי: גזירה שמא יגדל מהן עדרים עדרים.

שישה דינים בסוגיא מהקל לחמור:

1. מותרין ללא פדיון
2. נפדין תמימין
3. סמוך לפדיון מתפסין לשם אותו זבח, ואז נפדין במומן
4. כונסן לכיפה והן מתין
5. קדשי לרעייה
6. קדשי ליקרב

את דין 4 מיקמנו לפני דינים 5-6 כיוון שדין זה נובע מקדושתו הפחותה חמורה.

ולדות פסולי המוקדשין

קדם מומן להקדשן (א-ג)	קדם הקדשן למומן (סעיפים ד-ח)	
2 (ג)	פליגי : 5 או 6 (ו,ז)	נתעברו וילדו לפני פדיון
1 (ב)	פליגי : 3 או 4 (ח,ה)	נתעברו לפני פדיון וילדו אח"כ
1 (א)	1 (ד)	נתברו וילדו לאחר פדיון